

חשוד שחטמן
פקידים במכוניות פאר

אחרי שנשלח לבקום הסתבר לקצין כי הכל אפשרי בצבא

שתימתת בבקום

מות בהם שירתתי" סיפר כאשר נעצר.
הסתבר לו, כי בעצם אפשר לע- שות הכל בצבא — אם רק יודע עם איך ומה, ויש הקשרים המתאימים. "ראיתי שבבקום זה מובן מאליו שנותנים כל מיני אישורים וכל מיני פטורים. מורידים פרז' פילים רפואיים אפילו עד פרופיל 21. מקצרים תקופות שירות, מציינים ביום אנשים לר"ם 70 כשהם למעשה בארץ".

הפסד בפוקר

חטמן התחתן לראשונה בגיל צעיר מאוד הלך ללמוד בטכניון מתמטיקה. בטכניון הכיר את אשתו השנייה, פאלה, התאהב בה. המשבר האישי נתן את אותותיו גם בלימודים, והוא עזב את הטכניון בטרם סיים את לימודיו והתגייס לצה"ל.

הוא התגרש מאשתו הראשונה ונשא את פאלה הבלונדית לאשה. משכורת של חייל בחובה לא הספיקה לכלכל משפחה, ופאלה, ילידת רוסיה גם היא, עברה במיקר צועה פתחת ועזרה לפרנסת המשפחה.

כאשר עבר שחטמן לשרת ב"ב"קום, נפתחו עיניו. סיפרה אשתו: "בב"קום הוא ראה כי חלק גדול מהפקידים הם מיליונרים, ונוסעים במכוניות פאר. זה היה פיתוי גדול."

הוא התכונן סביבו וראה מה עושים האחרים: "אני לא רוצה להרחיב את הדיבור על אנשים שאני מכיר ואני עבדתי איתם, אני פשוט יודע שעושים הכל — אם זה תמורת כסף או משהו כזה, או סתם כטובה שעושים לחבר". העיד שחטמן כשנעצר. "אני לא התכוונתי לעבור עבירות, והשתדלתי מאוד למלא את התפקיד שלי בצורה טובה."

קליטהרומיון (בקום) בצה"ל, סיפר על מעשי שחיתות שונים ביחידה מרכזית זו של צה"ל. מעשים שעשה הוא עצמו או שהיה עד להם. שחטמן החל את שירותו בצה"ל בגולני. הוא שירת שם בהצלחה ואחר כך עבר לקורס קצינים. עד אז היה לו דיעה טובה על צה"ל. בסוף מאי 1982, אחרי סיום קורס קצינים, נשלח שחטמן לשרת ב"ב"קום. גיליתי דברים חדשים שלא ידעתי עליהם לפני זה במקור ולא

מזכורת שהציבה היחידה לחקירות בילוש ועיקוב (ח"ע) בצה"ל — הצליחה. ג"מ אנטולי שחטמן נתפס בנמלהתערפה בן גוריון מיד אחרי שליחה למטוס חייל בשירות חובה, שאותו התכוון להבריח מן הארץ, תמורת עשרת אלפים דולר. כאשר נתפס הקצין הצעיר (23), יליד רוסיה, מסר עדויות אשר הקפיצו ממקומן כמה וכמה אנשים ומוסדות. הקצין, המשרת בבסיס

הוראות כי השוטר יוכל למשוך אותו רק כאשר הסוכן יעזוב את הארץ. כמה ימים לפני היציאה המיועדת מהארץ הציג שחטמן לפני הסוכן אדם שהתיימר להיות שוטר בנמלהתעופה, גם הוא יליד רוסיה. עם אדם זה פתח הסוכן חשבון בנק, וביום המיועד נסעו כל השלושה ללוד.

ב-7 במרס היה הכל מסודר לי נסיעה. לידיו של הסוכן נמסרה תעודת פטור מזויפת מצה"ל. הי אדם שהתחזה לשוטר ושחטמן ליוו אותו ללוד. שחטמן היה מצוייד באישור שרת התיר לו ללוות את הסוכן עד למטוס, כדי למנוע עיכובים של הרגע האחרון. כאשר ראה כי החייל עלה למטוס, חזר הקצין לנמלהתעופה, ושם דאג להוציא את כרטיס התושב החוזר שמילא הסוכן, כדי שאיש לא יוכל לדעת כי הוא אומנם עזב את הארץ, זמן קצר אחרי מועד ההסעה עצמו. המישרה הצבאית את שחטמן ואת חברו שהתחזה לשוטר. הסוכן שירד ברגע האחרון מן המטוס, צייד את המישרה הצבאית בכל המידע שאגר, ושחטמן הואשם על ידי חוקר מישרה צבאית בכמה וכמה עבירות.

הוא נחקר ראשית על נסיון הברחה מן הארץ של הסוכן שחר בנציון, על זיוף אישורי פטור מצה"ל על גניבת טופס תושב חוזר מנמלהתעופה. על נסיון לקיבל עשרת אלפים דולר תמורת הברחה.

כמו כן הודיע לו החוקר כי הוא חשוד בביצוע עבירות נוספות הי כלולות סיוע בהשגת פרופיל 21 ופטור בדרך בלתי חוקית לחברו רועי גדיש. יציאות בלתי חוקיות שלו עצמו מן הארץ, והברחת קסטוט וידיאו לישראל.

בחקירה התגלה שחטמן כמדאמיץ. הוא הודה בחלקו בקשר להוציא את הסוכן שחר מן הארץ, אולם הוא הכחיש את יתר האשמות. הנוגעות לחבריו ולמכריו. הוא לא רצה לסבך איש נוסף, ואמר לחוקריו כי כל הסיפורים על חבר שוטר בנמלהתעופה ועל רועי גדיש אינם נכונים, והם המציאו שלו בלבד.

מזה 35 ימים עצור שחטמן בי בית-כלא צבאי והעניין בחקירה. כל העבירות שנתגלו בעדותו ובעדות הסוכן שחר נחקרות על-ידי המישרה הצבאית.

העולם הזה שאל את דובר צה"ל אם נחקרת פרשת השחיתות בבסיס קליטהרומיון כפי שסופרה על-ידי שחטמן, ואם נחקר גם עניינו של רועי גדיש, דובר צה"ל אישר, כי כל עבירה לכאורה שעלתה בעדויות נחקרת לגופה, ואחרי שתסתיים החקירה יוחלט כיצד לפעול.

בית-המישפט הצבאי הארץ השיבוע את מעצרו של שחטמן ביום 15 יום. סניגורו, צבי לידסקי, ביקש את שחרורו, אולם בית-המישפט מצא שיש מקום להמשיך ולחקור עד להגשת כתב-האישום נגדו. איננה ארץ

אבל ביולי 1982 הסתבר שחטמן במישחק פוקר והפסיד, לדבריו, 7000 דולר. הוא נדרש לשלם את הסכום בדולרים והחל מחפש מקורות לכסף.

במיסגרת תפקידו בצה"ל, עשה שחטמן גם תורניות בנתב"ג, והיכיר את כל הנהלים של יציאה מהארץ והבדיקות לגבי חיילים הנהוגות שם. ידעתי שאני מסור גל להעביר חייל בנמלהתעופה בן גוריון, ולכן כאשר פנה אליו מבר באוטובוס ושאל אותו אם יש דרך לשחרר עריק מצה"ל או להוציא מהארץ, הסכים שחטמן להבריח מישראל את העריק אילן שטרקמן, תמורת עשרת אלפים דולר.

אולם בטרם הצליח להוציא את התוכנית אל הפועל, עזרה המישרה הצבאית את העריק והתוכנית בוטלה. זמן מה אחר כך הגיע אליו חייל נוסף דרך אותו מתווך. הפעם היה זה חייל שהציג עצמו בשם בנצי שחר, וסיפר כי הוא משרת בב"קום. הוא התלונן כי הוא סובל בצה"ל ורוצה לברוח מהארץ, לנסוע אל אביו המיליונר המתגורר באנגליה.

הסיפור הפעם היה דומה. שחטמן התחייב להוציא את בנצי מישראל, תמורת עשרת אלפים דולר.

אולם החייל בנצי היה, בעצם, סוכן סמוי שהושגל כדי לגלות את השחיתות בב"קום. שמו האמיתי הוא שלווי בנציון, והוא ניסה לגרול את דרך פעולתו של שחטמן, ואם הוא פועל בעזרת אנשים נוספים.

שחטמן סיפר לו, כי חלק מהכסף נועד לשוטר בנמלהתעופה, הי אומר לעזור ליציאתו מן הארץ. שחטמן גם סיפר כי כבר עשה דברים כאלה בעבר, הוא גילה לו כי סידר פטור מצה"ל לחבר בשם רועי גדיש (ראה מיסגרת), וכי יצא הוא בעצמו מן הארץ ללונדון בדרכים בלתי-קונבנציונליות וביקר שם את חברו גדיש. עוד סיפר, כי שיתרר גם חייל מן שירות מילואים, תמורת 200 דולר.

חשוד אמיץ

סוכן הכין המחאה בנקאית על שמו של שחטמן וקנה כרטיס-טיסה ליום שבת — מכיוון שמתרונתיו שעשה בנתב"ג ידע שחטמן כי ביום השבת לא נמצא שם קצין קישור של צה"ל, ולכן אין אפשרות לבדוק בנציגות צה"ל לגביו.

כאשר התקרב יום-הנסיעה, אמר הקצין לסוכן כי השוטר שומר היה לעזור בהברחתו לחו"ל אינו מוצב לאותו שבת, והוא ביקש ממנו לדחות את הנסיעה. הסוכן דרש אז להיפגש עם השוטר בטרם יסכן את כספו, והוחלט על פגישה כזו.

אז גם כוכם, כי הכסף לא ינתן בצבא בנקאית, אלא יוכנס לחשבון בנק המשותף לסוכן ולשוטר, עם

פרשת גדיש

בלתי-חוקית, ולכן ביקש כי יוארך מעצרו. שחטמן, בעדותו לפני חוקר מצ"ח, הכחיש את כל הסיפור כהמצאה שלו.

עיתונאי שפנה ליצחק גדיש לפני כשבוע נענה כי בנו לומד בלונדון, וכי הוא אומנם שוחרר מצה"ל לפני זמן, אושר גם, כי רועי היה בבקום בתקופה שבה שרת שם שחטמן.

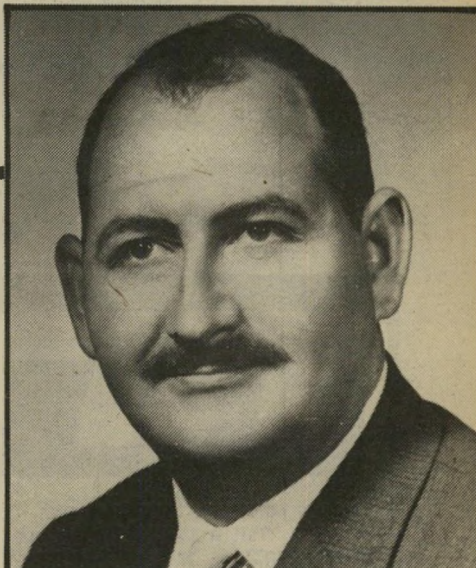
כאשר פנה העולם הזה למישרתו של גדיש כדי לקבל ממנו תגובה, נמסר על-ידי מוכיחתי כי המנכ"ל נסע לחו"ל. "הוא נסע לאירופה ויהיה גם בלונדון", אמרה המוכירה. היא שאלה כמה העניין, ונענתה כי זה עניין פרטי, שהעולם הזה מבקש את תגובת גדיש. המוכירה האדיבה אמרה כי הנסעה להשיג את אשתו של גדיש, המצטרפת אליו באותו היום לחוץ לארץ.

למרות שהעולם הזה לא רמז אפילו במילה אחת על נושא השיחה עם גדיש, טילפן עוד באותו היום אחרי-צהריים עורך-הדין של המישרה. "כבר שבו עינים מטרידים את גדיש בשלפון אנשים המציגים עצמם כאנשי-מישרה, הם שואלים אותו שאלות בקשר לבנו וזה מטריד אותו", אמר הפרקליט.

הוא אישר כי רועי השתחרר מצה"ל מסיבות רפואיות, אך אמר כי הדבר היחיד בדרך המקובלת ובצורה הרשמית ביותר, "רועי עבר שלוש עדות רפואיות התנגד לשחרורו", הסביר עורך-הדין. עורך-הדין גם הכחיש בכל תוקף כי שחטמן ביקר אצל רועי בלונדון. את נסיעתו של גדיש לחו"ל הסביר עורך-הדין בנסיעת-יעסקים רגילה, ואמר כי ידוע לו שמישרת-ישראל אינה חוקרת בעניין.

לדבריו, שברדקו הרישומים של הברחה-התעופה ולא נמצא שמו של שחטמן כמי שהיה נוסע בחברה.

כאשר מסר לו העולם הזה אל תגובת דובר צה"ל, כי המישרה הצבאית חוקרת בעניין זה, הגיב עורך-הדין כי למיטב ידיעתו התברר כבר גם למישרה הצבאית שאין כל אמת בעניין, וגם הם הפסיקו לחקור.

אחד הסיפורים המוזרים ביותר שסיפר סג"מ אנטולי שחטמן לסוכן המוסחה, היה הסיפור על רועי גדיש, כדי לשכנע את הסוכן בכוחו להניע דברים בצה"ל ולפעול בנמלהתעופה, הוא גילה לו את פרשת גדיש.

שחטמן סיפר, כי אחרי שהצליחו להוריד לגדיש את הפרופיל הרפואי 21, הוא שוחרר מצה"ל. רועי נסע ללמוד בלונדון ושחטמן נסע לשם כדי לבקר. הוא סיפר כי יצא מהארץ בדרכים בלתי-שיגרתיות, וכדי לאשר את הסיפור, הוא הצביע על קאסטות וידיאו שאותן, לדבריו, הבריח ארצה מלונדון באותה הנסיעה. כאשר נעצר, הואשם שחטמן על-ידי החוקר הצבאי בכל העבירות האלה.

סיפור זה יכול היה להישמע כפרי דמיון חולני, אילו לא היה אביו של רועי, יצחק גדיש, מנכ"ל של הברחה-התעופה.

התברר, כי רועי אומנם שוחרר מצה"ל בשל סיבות בריאות. אחרי שנתיים בלבד של שירות, הוא אומנם נסע ללמוד בלונדון והוא נמצא שם עדיין. העובדות גם מראות, כי שחטמן הצליח בהזדמנות אחת להשיג אישור ללוות נוסע עד למטוס, דבר שהיה מקל עליו לעלות על מטוס בצורה בלתי-סדירה.

כמו כן ברור, כי שחטמן הכיר היטב את סידורי היציאה מישראל והיו לו קשרים בנמל, כך הצליח לגנוב טופס-תושב-חוזר של חייל מתוך הערימה הכללית, ובכך היה מונע אה גילוי יציאתו מן הארץ של אדם זה.

הרישומים במישרת-הפנים אינם מראים כי שחטמן יצא מן הארץ, הוא טוען כי אין בידו דרכון, אולם בעת הארכת מעצרו בבית-הדין הצבאי, הזכיר התובע את החשד כי הוא כבר יצא מן הארץ בדרך